

Bóg Ojciec

1. Szczęśliwi są ci z nas, którzy mają lub mieli dobrego ojca. Mogą z uznaniem przywoływać jego czułość i stanowczość, przytaczać mądre powiedzenia i roztropne decyzje, mówić o jego pobożności, pracowitości czy uczciwości. Niestety, niemało jest także osób, które noszą w pamięci doświadczenie złego ojca: agresywnego, często nieobecnego w domu. Są wreszcie i tacy, którzy nigdy nie poznali swego ojca i wychowali się bez kontaktu z nim.

2. Doświadczenia ojca ziemskiego wpływają w znacznym stopniu na wyobrażenie Ojca Niebieskiego i na naszą relację do Niego. Katechizm Kościoła Katolickiego podaje jednak, że „Bóg, nasz Ojciec, przekracza kategorie świata stworzonego. Odnosić nasze idee (wyobrażenia) w tej dziedzinie do Niego lub przeciw Niemu, byłoby tworzeniem bożków” (KKK 2779). Niewiele wiedzielibyśmy o Bogu Ojcu, gdyby nam to nie zostało objawione. Boga nazywamy Ojcem, ponieważ został nam objawiony jako „Ojciec” przez Jezusa Chrystusa (por. KKK 2780). Określając Boga imieniem „Ojciec” należy mieć świadomość, że **„nikt nie jest ojcem tak jak Bóg”** (KKK 239), że **Bóg jest naszym najlepszym Ojcem**. Od pierwszych lat katechizacji, na pytanie: „dlaczego Boga nazywamy najlepszym Ojcem?”, odpowiadamy: **„bo stworzył i kocha nas oraz opiekuje się nami”**.

3. W imieniu „Ojciec” zawarte są więc dwie prawdy o Bogu: pierwsza - że jest On początkiem wszystkiego i najwyższym autorytetem oraz druga - że dobrocią i miłującą troską obejmuje wszystkie swe dzieci (por. KKK 239). Ojcostwo Boga według Starego Testamentu oznacza zwłaszcza to, że wszystko od Niego pochodzi jako od źródła, początku. Ojciec jest dawcą życia. On powołał z nicości do istnienia cały wszechświat, On jest odwieczną miłością, z której jako ze swego źródła pochodzi nasze istnienie. Zostaliśmy przez Niego stworzeni na Jego obraz i podobieństwo (Rdz 1,27).

W Nowym Testamencie **„Jezus objawił, że Bóg jest «Ojcem» w niezwykłym sensie; jest Nim nie tylko jako Stwórca; jest On wiecznie Ojcem w relacji do swojego jedynego Syna”** (KKK 240). Bóg jest Ojcem, bo ma Jednorodzonego Syna (Mt 3, 17). Zanim świat zaistniał, Bóg już był Ojcem. W chrześcijańskiej religii odkrywamy, że Bóg jest pierwszym Ojcem i wzorem wszystkich ojców na ziemi. W modlitwie „Ojcze nasz” Jezus z wielką tkliwością zwraca się do swego Ojca. Określenie aramejskie „Abba”, jakiego używa, należy dosłownie tłumaczyć „tato” lub „tatusiu” - jest to wyrażenie, jakim posługuje się dziecko zwracając się do swego ojca. **Jezus uczy nas, że Wszechmocny Bóg, Stwórca wszechświata jest Ojcem pełnym dobroci, jest naszym Tata, który opiekuje się nami**. W świetle tego, objawionego nam oblicza miłującego nas Ojca, chrześcijanin powinien patrzeć na siebie jako na chcianego, kochanego przez Boga, by nie oceniać siebie jedynie przez pryzmat swego być może nieudanego dzieciństwa, wad, grzechów i potknięć. Jesteśmy otuleni bezwarunkową miłością Boga Ojca, niezależnie od naszych niewierności.

Czy modłę się świadomie do Boga Ojca jako jego dziecko? Czy wierzę, że Bóg jest moim Ojcem, że kocha mnie nawet wtedy, gdy grzeszę? Czy cenię sobie godność dziecka Bożego?

4. **Zapamiętajmy: Ojcostwo Boga oznacza, że wszystko od Niego pochodzi i wszystko do Niego zmierza. Prawda o Bożym Ojcostwie odsłania nam inną prawdę - o naszym dziecięctwie Bożym. Nikt nie jest samotny na świecie - każdy ma Ojca, który go stworzył, kocha go, roztacza nad nim swą opiekę, współdziała z nim w każdym dobru, przyciąga do siebie jako do źródła. Jesteśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boga, to znaczy, że serce nasze jest tak ukształtowane, iż pragnie kochać Boga jako swojego Ojca. Każdy jest wezwany do wspólnoty z Ojcem w Jego Synu Jezusie Chrystusie, by z pomocą Ducha Świętego wołać „Abba”-Ojcze.**

Ks. Grzegorz Jendrzewski